

Vakantie 2011: Frankrijk- Italië en 35/34

We vertrokken dit jaar met de bedoeling om in elk geval Turijn en Elba te gaan bekijken. Turijn was de enige grote stad in Italië waar we nog nooit waren geweest en we waren benieuwd wat er te zien was van de beroemde lijkwade. Op Elba wilden we de voetsporen van Napoleon drukken. We kozen voor een heenreis door Frankrijk. Mocht het slecht weer zijn, dan hadden we een hotelletje achter de hand in een dorpje aan de Moezel en als het weer beter was, zouden we een passende camping kiezen. Zoals elk jaar in juni wilden we kamperen in ons “vakantieverblijf” dat we achter in de auto kunnen proppen. (foto 1)

Toen we vertrokken was het weer heel behoorlijk. We besloten om onze tent op te slaan op de camping in Langres. Wie van plan is naar het zuiden te rijden en onderweg een tussenlanding wil maken, moet deze stad gaan bezoeken. Heel bescheiden wordt in de folder van de stad vermeld dat ze behoort tot de 50 mooiste steden van Frankrijk, maar dat is overdreven bescheiden. De oude binnenstad is helemaal ommuurd. Toegegeven: Carcassonne is indrukwekkender,

maar Langres mag er ook zijn. De camping ligt binnen de muren van de stad, net naast een van de prachtige poorten. Een aanrader! (foto 2)

Met de probleemproductie wilde het niet zo erg lukken. Die komt bij mij pas goed op gang als het buiten te warm is om iets anders te doen. De temperatuur in Frankrijk was niet om over naar huis te schrijven. Toen dat zo bleef, kochten we een andere thermometer en trokken we verder naar het zuiden. Eigenlijk wilden we naar Turijn, maar een SMS-je van een vriendin uit Italië was duidelijk: “Blijf maar in Frankrijk, want hier is het hopeloos”. We gingen naar het plaatsje

Anse in de omgeving van Lyon. Daar wachten we tot de weersverwachting voor Italië zou verbeteren en na twee dagen was het zover.

We vertrokken zo snel mogelijk naar het mooiste land van Europa. Toch viel Turijn een beetje tegen. Het was al geen goed teken dat er in de Nederlandse campinggids geen camping vermeld werd. Op Internet was er wel een camping in de stad te vinden, ook nog mooi gesitueerd, maar zonder veel comfort. Overdag was het heel aardig weer, maar we werden drie avonden achtereen werden we blootgesteld aan een verschrikkelijk onweer. De stad zelf; althans het centrum, was mooi, maar de lijkwade stelde niets voor. Het origineel is opgeborgen in een urn; van de replica wordt alleen een grote afbeelding getoond, die niet eens gefotografeerd mag worden. Mijn vrouw Ria is voor geen kleintje vervaard. Als er ergens staat aangegeven dat er geen foto's mogen worden gemaakt, dan beschouwt ze dat als een

uitdaging en doet ze het stiekem toch. Het kwaad wordt echter onmiddellijk gestraft: de foto's van de lijkwade waren achteraf onbruikbaar.

Inmiddels was onze tent zo net geworden, dat we uitzagen naar warmere oorden. We kozen voor Pisa, waar we een camping vonden die op korte afstand lag van de beroemde scheve toren. Een tip: wie Toscane bezoekt, zal er uiteraard voor kiezen om Pisa en Florence aan te doen. Een absolute aanrader is echter ook het stadje Lucca, op ruim 20 km. afstand van Pisa. Ook hier is de oude binnenstad volledig ommuurd. De stroom toeristen is er minder groot dan in de andere mooie steden.

In Pisa gingen we eerst kijken naar de mooiste straat van Europa (foto 3). Het was een boeiend weerzien van een oude bekende. Deze keer waagden we ons niet op de Torre Pendente, want de toegang was bijna onbetaalbaar geworden en we hadden het bouwwerk al in onze jonge jaren beklommen. Ik herinner me nog dat ik bijna zeeziek was, toen ik boven aankwam.

Niet ver van Pisa ligt de grote stad Livorno. Daar woont een dammer

waarmee ik sinds enige tijd correspondeer: Mauro Giusti. Net als ikzelf was hij bevriend met de Italiaanse problemist Luigi Condemi, van wie ik binnenkort een boekje met problemen laat verschijnen. Vanuit Pisa belde ik Mauro op. "Ik wil je graag komen opzoeken en een kop koffie komen drinken, maar doe verder gaan moeite voor ons." Dat kun je net denken, dat je er zo gemakkelijk van afkomt in het gastvrije Italië. De TomTom bracht ons probleemloos naar het juiste adres, maar daar stond het ontvangstcomité al gereed. "Jullie blijven natuurlijk mee-eten, want mijn dochter en kleindochter zijn thuisgebleven om iets lekkers voor jullie klaar te maken." Weiger dan maar eens. De grootste verrassing was wel, dat Mauro mij een prachtig houten dambord ten geschenke gaf, dat hij zelf had gemaakt. Daarop zette ik meteen een probleem op, dat ik diezelfde morgen had ontdekt. (foto 4)

Het probleem kunnen we vergeten, want dat bleek achteraf zwaar b.o. te zijn, maar het dambord, waar achterop een opdracht was geschreven, krijgt een ereplaats in mijn huiskamer. Trots vertelde mijn vriend erbij dat hij vorig jaar eenzelfde dambord aan Ton Sijbrands had geschonken, toen het feit herdacht werd dat 25 jaar tevoren het Europees kampioenschap in de Italiaanse havenstad werd gespeeld. Het was de bedoeling dat we vanuit Pisa naar Elba zouden gaan. Op de

camping in Pisa was ons verzekerd dat de overtocht geen enkel probleem zou opleveren, maar toen we bij de haven van Piombino aankwamen, kregen we te horen dat we minstens vijf uur moesten wachten voordat er een plekje op een veerboot beschikbaar zou zijn. Dat was zelfs teveel voor een geduldige dammer en diens eega. We zetten koers naar Assisi, onze alternatieve eindbestemming. De stad ligt prachtig tegen een heuvel aangebouwd. (foto 5)

De foto is gemaakt vanaf de camping, een paar kilometer buiten de stad. Op een dergelijke manier moeten de pelgrims in Israël vroeger hebben opgekeken naar Jeruzalem. In Assisi zijn de sporen van Franciscus nog volop terug te vinden, maar zijn zelfgekozen armoede heeft plaatsgemaakt voor een grote rijkdom een kerkelijk erfgoed. Het is mij allemaal net iets te Rooms.

Na Assisi maakten we ons op voor een bezoek aan de mooiste stad van Europa: Florence. Wie de prachtige Dom gezien heeft, de Ponte Vecchio (foto 6) en de prachtige paleizen, zal begrijpen waarom ik deze stad boven alle andere verkies.

Een kleine kanttekening wil ik niettemin zetten: de Dom is hard toe aan een schoonmaakbeurt, want het is triest om te zien hoe de drie kleuren marmer door korstmos worden aangetast. De prachtig gelegen camping kan ik u niet aanbevelen, want het is er, ook buiten het seizoen, overvol en de standplaatsen zijn klein en armoedig. Ga dan liever naar een camping buiten de stad. Vooral als het in het dal van de Arno bloedheet is, lijkt de schitterende camping in het hooggelegen Barberino een goed alternatief.

Helaas kon ons voorgenomen bezoek aan Candida Condemni niet doorgaan. De dochter van de belangrijkste Italiaanse damprobleemist, die weliswaar niet de co-auteur van het te verschijnen boekje genoemd wil worden, maar die toch minstens als belangrijke aangever kan worden beschouwd, konden we door onvoorziene omstandigheden niet in haar woonplaats Milaan opzoeken. Jammer, want we hadden ons, na een langdurige correspondentie, op een ontmoeting verheugd.

35/34

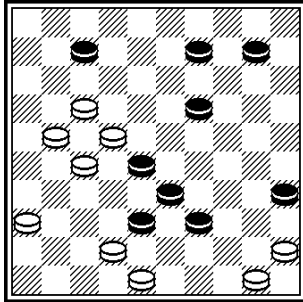
Op iedere vakantie neem ik een thema mee voor het maken van problemen. Bij Max Douwes vond ik een oud diagramboekje, waarin hij veel problemen en motieven, van anderen en van zichzelf had genoteerd op de schuine oppositie 35/34. Dat leek me een leuk thema, vooral omdat de som van beide getallen mijn leeftijd aangaf.

Na controle bleven er in totaal 18 correcte problemen over. Ik kan ze indelen in drie categorieën. Allereerst zijn er de rechtstreekse bewerkingen. Die bied ik ter publicatie aan voor de site van damvereniging CTD in Arnhem. U vindt ze terug onder de naam www.damclubctd.nl /problematiek De problemen die ik maakte op motieven die uitmondten in 35/34 worden geplaatst op de site van damvereniging VBI te Huissen: www.dvubi.nl/ techniek/ leenderooij. Bij de zoektocht naar bewerkingsmogelijkheden stuitte ik vaak op

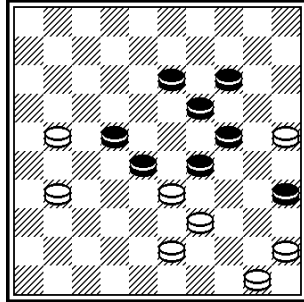
slagsystemen die niet bij het motief pasten. Bij het componeren van problemen begin ik weliswaar meestal bij het motief, maar vaak laat ik me meeslepen door een mooi slagsysteem en zoek ik daarbij een bijpassend motief. De problemen die op die manier ontstonden, zult u terugvinden op de site van de Prov. Limburgse Dambond: www.pldb.nl /damproblematiek. Op al deze sites kunt u ook mijn vorige rubrieken nog eens bekijken. Tot hiertoe is de tekst van de drie rubrieken hetzelfde. Vanaf nu scheiden de wegen en kunt u drie verschillende rubrieken aantreffen.

Rechtstreekse bewerkingen van de slotstand 35/34

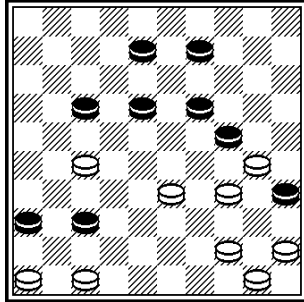
1. 8-6 Langres (Fr.)

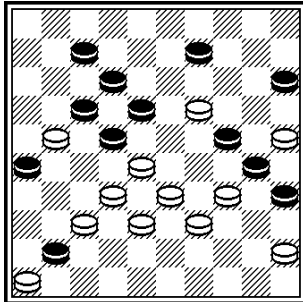
2. 10-6 Anse (Fr.)

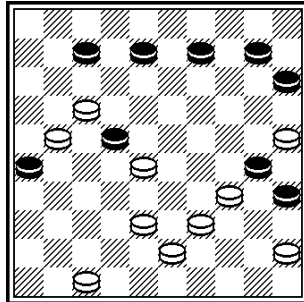
3. 10-6 Anse

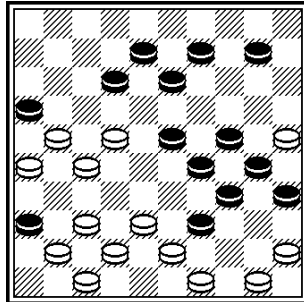
4. 11-6 Turijn (It.)

5. 18-6 Assisi (It.)

6. 25-6 Barberino (It.)

+ Max Douwes

Oplossingen:

- 36-31; 48-42, 17-11, 11x2 (38x16 gedwongen) 2x38 (16x49A) 50-44, 45x34 A (16x43) 45-40, 50x48 Het slot, met de slagkeus voor de dam, is vele malen bewerkt. Voordien krijgt de zwarte dam ook al een slagkeus aangeboden. Het belangrijkste moment in dit vraagstuk is de meerslag die veroorzaakt wordt door 17-11
- 31-27, 27x29, 39-33, 29-24, 25x43, 50-44, 45x34 Met dit elegante kleintje was ik best tevreden. Er staat een nette stand op het bord en de zwarte dam maakt drie tripjes.
- 44-40, 50x39, 27-22 (18x27 gedwongen) 47-41, 46-41, 39-34, 45x34 Het heeft me enige tijd gekost om een bevredigende bewerking op dit idee te krijgen. De dwangzet speelde daarin een belangrijke rol.
- 33-29 (b.v.22x31) 46x37, 32-28, 19-13, 13x2, 28-22, 25-20, 2x17 (44-49) 17-44, 45x34 En deze kwam pas na een grondige reparatie uit de steigers. Het idee kwam vrij snel in mij op, maar het duurde een tijdje voor ik de wachtzet 32-28 had gevonden. Achteraf was ik best tevreden met dit probleem, ondanks de doorgebroken schijf op 41. De meerslag na de eerste zet is vermakelijk.
- 47-42, 17-11, 11x4, 38-32, 25-20, 4x11! Het probleem past uitstekend bij de opvattingen van Franciscus van Assisi: goed in alle eenvoud. De meerslag met 17-11 wordt op het juiste moment genomen, terwijl het aardig is dat een naslag naar veld 6 remise oplevert. Alleen de slag naar veld 11 wint. Ik had me voorgenomen om dit

motiefje te bewerken met eindslagen van de witte dam naar resp. 11,17,22,28 en 33. Die serie heb ik niet kunnen completeren. Een kritische lezer zou kunnen opmerken dat er na de eindslag naar 11 een motief ontstaat en dat dit probleem dus, evenals de vorige, op de site van Huissen thuishoort. Dat klopt, maar dan zou deze rubriek te klein en de andere te groot zijn geworden. Het is ook wat overdreven om de stand na de slag met de dam een motief te noemen.

6. Allereerst: wat heeft Max Douwes met deze stand te maken? Max maakte in 1940 een probleem met hetzelfde slotidee. Ik moest het echter afkeuren omdat er een onvermijdbare bijoplossing inzat. Bij reparatie van Max' idee kwam ik tot deze stand, die ik op beider naam wil zetten. Zonder Max' voorzet was deze creatie niet ontstaan. 22-18, 38-32, 42x44, 47x38, 26-21, 43-39, 25x34, 49x7 en zie hier het idee van Max: 7-2, 2x38 (16x49) 50-44, 45x34 De rol van schijf 39 is opvallend. Hij heeft zich schijnbaar verzekerd van een onbekommerde oude dag. Net als de Argentijnse piloot wordt hij op het laatste moment opgepakt en uitgeleverd. Mogen Max (postuum) en ik tevreden zijn met dit probleem? Ik dacht het wel.